

ΡΑΜΠΙΑΓΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΕΝΟΥ

Ἐν Ἀθήναις δραχμαὶς 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραμὰς 11

Τριμῆτις λεπτῶν 10

Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγμα χρυσά 15.

Τριμῆτις λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ

Καλῶς την τὴ Βασίλισσα,
 Τὴ μάνα τοῦ λαοῦ της,
 Ὅπ' ἀγαπάει τὸ λαὸ
 Ἐπ' ἀλήθεια, σὰν παιδί της,
 Ἐὰ σπλάχνο της, καὶ δέησι
 Σὰν κἀνὴ τοῦ Θεοῦ της
 Μὲ τὰ παιδιὰ της τὸ λαὸ
 Σμίγει ἐστὴν προσευχὴ της.

Καλῶς την μὲ τὸ μέτωπο
 Τ' ἀχτιδοφωτισμένο
 Ὅλ' ἀπὸ χάρι θεϊκιά,
 Ἐὰ μάνα Παναγία,
 Μὲ τὸ γλυκὸ χαμόγελο,
 Ἐπ' ἀγέλι κοραλλένιο,
 Παρηγοριὰ σκορπᾶ παντοῦ,
 Παντοῦ ἑστὴ δυστυχία.

Καλῶς τηνε τὴν Ὀλγα μας,
 Ἐὰ μάνα ἐστὴν ὀρφάνια,
 Βασίλισσά ναι ποῦ μπορεῖ,
 Μπορεῖ νὰ βασιλεύη
 Καὶ δίχως στέμμα νὰ φορῇ
 Καὶ δίχως περηφάνεια,
 Δίχως αὐλὴ καὶ αὐλικούς
 Τῆς κολακείας σκευή.

Ἀπλόχερη γιὰ τὸ φτωχὸ
 Νὰ δὶν' εἶν' ἡ χαρὰ της
 Αὐτὴ λεφτὰ δὲν προσκυνᾷ,
 Σφιγτὸ δὲν ἔχει χέρι,
 Σὰν τὸ ξανθὸ μακρόλαιμο
 Κι' ἀταίριακτὸ της ταῖρι
 Δὲ δένει σὲ κομπόδεμα
 Τὸ σπλαχνικὸ παρὰ της.

Κι' ἂν ἔλειπεν ἡ Ὀλγα μας
 Ὁ Γεώργος τὰ ἔχε σκοῦρα,
 Αὐτὴ τὸν σώζει σήμερα,
 Αὐτὴ τονε γλυτόνει
 Ἀπὸ τὴ δίχνα τοῦ λαοῦ
 Παραπονομουρμούρα
 Κι' ἀπ' τὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ
 Μερίδιο τοῦ δόνει.

Ἄν τὸ καλύβι δὲ χουμᾶ
 Ἀκόμα ἐστὸ παλάτι
 Νὰ τοῦ τὰ κάμη θάλιτσα,
 Ν' ἀλλάξῃ τὸ θεὸ του,
 Νὰ τοῦ χαλάσῃ τὸ γλυκὸ
 Μακάριο ραχάτι,
 Ἐστὴν Ὀλγα μας, ἑστὴν Ὀλγα μας
 Χρουστὰ τὸ γλυτωμὸ του.

Ἐπ' ἡλίγια κάστρα νᾶτανε
 Κλεισμὲν' ἡ βασιλεία
 Θὰ τὰ παίρνεν ὀργὴ λαοῦ
 Κι' αὐτὰ τὰ χίλια κάστρα,
 Χωρὶς τῆς Ὀλγας τὴν πιστὴ,
 Θερμὴ λαοφιλία,
 Γιὰ χάρι τοῦ βασιλικοῦ
 Ποτίζεται κι' ἡ γλάστρα.

Γι' αὐτὸ σὰ φεύγῃς καὶ πετᾶς
 Γιὰ τοῦ βοριᾶ τὰ μέρη
 Ἀνοιώθει πόνο κι' ὁ λαὸς
 Σὰν τὸ παιδί ποῦ χάνει
 Τὴ μάν' ἀπὸ τὸ πλάι του,
 Ἡ ἑστὴν τὸ περιστέρι,
 Π' ἀξάφνου τὴ φτερούγα του
 Ὁ κυνηγὸς τοῦ σπάνει.

Καθώς τὰ χάνουν τὰ πουλιά,
 Ἄν χάσουνε τὴν κλωσσα,
 Τὰ χάνει κι' ἡ φτωχολογιά
 Σὰ λείπη, φτωχομάνα,
 Καθώς λατρεύεις τὸ Θεό,
 Μὲ τὴν καρδιά, ὅσα Ρῶσσα,
 Ἵαν τὸ Θεὸ λατρεύεσαι
 Ποῦ ἔρριχνε τὸ μάνα.

Καλῶς νὰ ἔλθης, στῆς γιορταῖς
 Τοῦ Βασιληᾶ σὺ θᾶσαι
 Ὁ πιὸ μεγάλος στολισμός,
 Ἡ πιὸ μεγάλη χάρι,
 Θὰ λάμπης μέσ' τὰ φῶτά τους
 Καὶ πάλι θὰ θυμᾶσαι
 Μέσ' στή χαρά σου τὸ φτωχό
 Ποῦ λαχταρᾷ τὸ στᾶρι.

Ἐσὺ δὲ μοιάζεις Ἐκκεινοῦ,
 Ποῦ μέσ' στῆς συφοραῖς μας
 Καὶ μέσ' στῆς τρικυμῖαις μας
 Τὸν ποῦντό του κυττάζει,
 Πόνος σου εἶν' οἱ πόνοι μας
 Χαρά σου ἡ χαραῖς μας
 Κι' ὁ ἄρρωστος ὅσῃ ψάθα του
 Γιατρό του σὲ φωνάζει.

Ἄν ἐκρατοῦσες τοῦ σπητιοῦ
 Σὺ ὄλο τὸ ταμεῖο,
 Δὲ θὰ πεινοῦσαν σήμερα
 Οἱ δόλγιοι Ἡπειρώταις
 Καὶ τοῦ σεισμοῦ τὰ θύματα
 Δὲ θὰ ἔτρεμαν τὸ κρῦο
 Τὴν ὥρα ποῦ γιορτάζουνε
 Οἱ ψευτοπατριώταις.

Σὺ εἶσαι μάνα μοναχά,
 Βασιλίτσα δὲν εἶσαι
 Παρὰ στὴν ὠμορφάδα σου,
 Καὶ μέσα ὅσῃ καρδιά σου
 Μονάχα ζῆς, αἰσθάνεσαι,
 Ἐργάζεσαι, κινεῖσαι
 Κι' ἓνα λογιάζεις τὸ λαὸ
 Μαζῆ μὲ τὰ παιδιὰ σου.

Ὅσω κι' ἂν ἦσαι γέννημα
 Λευκοῦ τῆς Ἀρκτου τσάρου
 Γιὰ τὸ γαλάζιο κλίμα μας
 Ἡ Μοίρα σ' ἔχει πλάσει
 Τὸ φῶς ποῦ χύν' ἡ ὄψι σου
 Μπορεῖ καὶ ἔστου Ταρτάρου
 Τὴ νύχτα τὴν ἀφώτιστη
 Τὰ σκότη νὰ χαλάση.

Καλῶς νὰ ἔλθης, Ὀλγα μας,
 Κι' ὁ Κῶτσος νὰ σοῦ ζήσει,
 Καλά του στεφανώματα,
 Ἐκεῖ στή Γερμανία,
 Πριχοῦ ἀκόμα τὸ παιδί
 Γερά νὰ μελετήση,
 Σοφὸς μᾶς ἐξεφύτρωσε
 Κι' ἐπῆρε τὴ Σοφία.

Καλά του στεφανώματα
 Καὶ ἔστ' ἀποδέλοιπά σου
 Νὰ βάλ' ὁ Θεὸς τὸ χέρι του
 Νὰ καλοπανδρευθοῦνε
 Καὶ σὺ μουρμούρη Ραμπαγᾶ
 Σαλάγιασε, βουβάσου,
 Μπροστὰ ὅσῃ μάνας τὴ χαρὰ
 Καμπόσ' ἄς ξεχασθοῦνε.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

7,000

“ΡΑΜΠΑΓΑΣ,

φύλλα

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΕΝΕΣΤΩΣ

ΥΠΟ

ΧΑΡΙΑΛΟΥ ΤΡΙΚΟΥΝΗ

(ἄρθρον αὐτοῦ δημοσιευθὲν διὰ τοῦ φύλλου τῆς 6 Ἰουλίου
 1874 τῶν Καιρῶν).

Δὸν

Ἐὶ βασιλεὺς ἦτο ὁ Ὀθων.

Ἡ παραγνώρισις τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ κοινοβου-
 λευτικοῦ πολιτεύματος παρὰ τῆς ἐκπτώτου δυναστείας ἔφερε
 τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1862.

Αἱ σπάνια ἰδιωτικά ἀρετὰ τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος δὲν

ἔσχυσαν ἵνα ἀποτρέψωσι τὴν καταιγίδα, τὴν ὁποῖαν προεκά-
 λει ἡ συστηματικὴ παρ' αὐτοῦ καταβολήσιν τῶν δικαίων
 τοῦ ἔθνους.

Δὲν εἶχε δὲ μόνον ἰδιωτικὰς ἀρετὰς ὁ Βασιλεὺς Ὀθων.
 Γεννηθεὶς βασιλόπαις καὶ ἡγεμονικῆς τυχὸν ἀνατροφῆς, εἶχε
 πλήρη τὴν συναίσθησιν, ὅτι ὁ θρόνος ἐφ' οὗ ἐκάθητο, ἰδρύθη
 οὐχὶ χάριν αὐτοῦ, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι αἱ προνο-
 μῖαι τοῦ στέμματος εἶχον μόνον λόγον ὑπάρξεως τὴν δι' αὐ-
 τῶν ἐπιτέλεσιν τῶν εἰς τὸ στέμμα ἐπιβαλλομένων καθήκον-
 των. Πλὴν δλίγων ὥρων ἀναπαύσεως, δλόκληρον τὴν ἡμέραν
 κατεγίνετο εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας (x)

(x) Σ. Ρ. — Τοῦτο πράττει καὶ Βασιλεὺς Γεώργιος, μολονότι εἶνα,
 καὶ κτηματίας

καί εἰς τὴν μελέτην τῶν πραγμάτων καὶ προσώπων, μὴ περιοριζόμενος εἰς τὸ ἐνεστικόν, ἀλλ' ἀνατρέχων εἰς τὰς ἱστορικὰς τοῦ παρόντος πηγὰς. Οὐδεὶς κάλλιον αὐτοῦ κατεῖχε τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, οὐδεὶς πλείοτερον ἐπεδείκνυε σεβασμὸν εἰς πᾶσαν δόξαν τοῦ ἔθνικοῦ ἀγῶνος, καὶ εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τοὺς πόθους τοῦ ἑλληνισμοῦ. Συνεταύτιζεν ἑαυτὸν μετὰ τοῦ θρόνου του, καὶ ἀπέναντι Ἑλλήνων ἢ ξένων ἠσθάνετο ἑαυτὸν Ἕλληνα, θεωρῶν πᾶσαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὀλιγοψίαν ὡς προσωπικὴν πρὸς αὐτὸν προσβολὴν (β'). Οὐδέποτε ἐδικαιολογεῖ ἑαυτὸν, ἢ τὴν κυβέρνησίν του, ἐπιρρίπτων τὰ σφάλματα εἰς τὸν τόπον, ἄρῳ ἐν τῇ συνειδήσει του ὁ τόπος καὶ αὐτὸς ἡσανάδιαχώραστα. Οὐδέποτε ἀνήγγειλε τελευταίας δοκιμὰς ἐπ' ἄπειρον ἐπαναλαμβάνομένας, οὐδὲ διελογίσθη, πολλῶν δὲ μᾶλλον δὲν ἠπειλήθη κενὰς ἀπειλάς, νὰ καταλήκῃ τὸν θρόνον του, (γ') διότι δὲν ἐθεώρει αὐτὸν ὡς προστυχὸν κτῆμα διὰ συμβολαίου ἀποκτώμενον καὶ αὐτοδούλως ἐπιστρεφόμενον, ἀλλ' ἐξετίμα τὴν βασιλείαν ὡς ἀποστολὴν ἐπιβεβλημένην καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἦτον αὐτὸς κύριος νὰ παραιτήσῃ. Ἐπὶ τοσοῦτον συνήγου τὰ συμφέροντα τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἔθνους, ὥστε ἀπέκρουε τὴν ἐξόγκωσιν τῆς ἀνακτομισθίας ἀποδίδων εἰς τὸ δῆμόσιον, ἐν ὧραις ἀνάγκης, μέρος αὐτῆς, διότι δι' αὐτὸν τὸ δῆμόσιον ταμεῖον δὲν ἦτο *ξερὴ περιουσία*, ἐξ ἧς νὰ ζητῆ ν' ἀρπάσῃ, ὡς πλείονα *ἐρευρίσκων προβάσεις*, ἀλλὰ πλοῦτος τοῦ θρόνου καθὸ τοῦ ἔθνους. (δ)

Προκειμένης τῆς ναυπηγήσεως θαλαμηγοῦ, ρητὴν ἐδίδεν ἐντολὴν κατ' οὐδὲν οἱ θάλαμοι νὰ παραβλάψωσι τὴν πολεμικὴν ἄξιαν τοῦ πλοίου, διότι τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἀνεσιν εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο ἀπέναντι τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ζηλοτυπος εἰς ἄκρον τῆς ἀξιοπρεπειᾶς του, οὔτε εἰς ξένους ἡγεμόνας ἐπέτρεπε νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰ τῆς αὐλῆς του, (ε) οὔτε εἰς εὐνοουμένους νὰ παρίστανται ὡς ἐπίτροποι καὶ διαχειρισταὶ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας· ἡμέλειζε δὲ νὰ κοσμήῃ τὴν αὐλὴν του διὰ τῶν ἐνδόξων ὀνομάτων τοῦ ἔθνικοῦ ἀγῶνος καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς βίον σεμνοπρεπῆ καὶ ἀπογῆν ἀπὸ *κερδοσκοπικῶν* καὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων *ἀσυνμιθιάστων* πρὸς τὸ *ἀξίωμα αὐτῶν*. (ς) Διορίζων δὲ τοὺς ὑπουργούς, δὲν ἐφορᾷ, ὅτι ἠδύνατο δι' αὐτῶν νὰ ἐνεργῆ *πᾶσαν παρανομίαν ὑπ' εὐθύνην ἄλλων*. Ἐνότι, ὅτι μόνον τῆς νομικῆς εὐθύνης ἀπῆλλαιετο αὐτὸν τὸ *Σύνταγμα*, ἀλλ' ὅτι ἀκεραία διετέλει παρ' αὐτοῦ ἡ ἠθικὴ εὐθύνη ἐπὶ ταῖς πράξεις, αἵτινες ἐξ αὐτοῦ ἐπήγαζον. Ὅθεν ἠτχολεῖτο εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους πλείοτερον ἢ εἰς τὰ τοῦ ἰδίου οἴκου, καὶ ὡς ἐκ τῆς πολλῆς αὐτοῦ πείρας ἦτο ὀδῆγός καὶ *ἐλαγκτικὸς* τῶν ὑπουργῶν.

(δ) Σ. Ρ. Καὶ ὁ Γεώργιος, Κύριε Τρικούπη, γνωρίζει τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, καὶ σεβασμὸν ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 1821, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν τόσα βοηθήματα ἀπ' αὐτόν, καὶ ἐτίμησε διὰ παρὰ σήμων καὶ βαθμῶν τοὺς δοξάζαντας τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα, ὡς τὸν Πετροπουλάκη κλπ. καὶ τὴν Ἑλλάδα θεωρεῖ ὡς δευτέραν πατρίδα του. Ἴσως ν' ἀπατώμεθα.

(γ) Σ. Ρ. Καὶ ὁ Γεώργιος δὲν ἠπειλήθη νὰ παραιτηθῇ . . .

(β') Σ. Ρ. (Σοὺ τὰ λέω πενήθερά νὰ τ' ἀκούς ἐσὺ ἡ νόμφη). Κύριε Τρικούπη δὲν εἴμεθα σύμφωνοι μετὰ αὐτὰ πρὸς γράφεις, καθόσον ὁ Γεώργιος, μόνον εἰς χροσὸν ἐξήγησε νὰ πληρώνηται, καὶ τὸ χαρτόσημον διὰ τὴν μισθοδοσίαν του, νὰ μὴν καταβάλλῃ, ὡς εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ φίλος κ. Ἄρ. Οἰκονόμου. Τί εἶναι αὐταὶ αἱ ἀρπαγαὶ πρὸς γράφεις :

(ε.) (Σ. Ρ.) Περὶ τοῦ Γεωργίου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτοδύναται ὁ φίλος σας κ. Τρικούπη, ὁ μέγας Ροῦμπολὸς πρῶην πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐνταῦθα, νὰ μαρτυρήσῃ.

(ς) Σ. Ρ. Εἰς αὐτὸ ἔχετε δίκαιον κ. Τρικούπη, ἂν ὑπῆρχε τότε Συγγρός μετὰ ταῖς κ λ ω τ σ α τ ς θὰ ἐξεδιόκτετο ἐκ τῶν ἀνακτόρων, ἐνῶ τώρα ἔχει ἐλευθέραν εἴσοδον, καὶ παίζει καὶ χαρτὰ τὴν νύκτα μετὰ τῶν ἀβλικῶν, καὶ πάντοτε χάνει σκοπίμως.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

XXVII

[Ζῆτε τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα μονά, διπλά, τρίδιπλα καὶ τετραδιπλα].

ΑΕΤΕΙΟΝ ΟΜΜΑ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ. — ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΚΑΙ ΡΟΜΒΩΛΔ. — Ο ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ΣΩΖΩΝ ΤΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ. — Ο ΡΟΜΒΩΛΔ ΕΝΗΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΟΛΑ. — ΡΟΜΒΩΛΔ ΚΑΙ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΜΠΙΣ!

Τὰ τῆς κατασκοπείας αὐτῶν εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη, εἶχον διευθετήσῃ τοιοῦτοτρόπως οἱ ἀλωπεκοπόνηροι τρικουπικοί, ὥστε οὐδὲν διέρευγε τὸ *ἀέτειον ὄμμα των*.

Ἦσαν καὶ Λυγχοὶ ὀξυδερκέστεροι καὶ Ἄργου πολυομματοτέροι.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς κατασκοπείας των εἶχον καὶ ἰδιαιτέρας συνεννοήσεις μετὰ τοῦ τότε πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας Ρόμβωλδ, τὸν ὅποιον ἐπεσκέπτετο λάθρα καὶ νύκτωρ μονοουχὶ *incognito*, ὁ κ. Τρικούπης, ὡς συνωμότης τῶν ἱποτικῶν χρόνων τοῦ μέσου αἰῶνος, ὡς μελοδραματικὸς ἀντερραστής τοῦ Δηλιγιάννη διὰ τὴν δέσποιναν Ἐξουσίαν.

Αἱ λαθραῖαι αὐταὶ ἐπισκέψεις ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅστις ἐσπέραν τινὰ μάλιστα ἀπέτρεψε γενναῖον Λάκωνα, ὁ ὅποιος εἶχεν ἀποφασίσει θρούτειον σχεδὸν ἀπόρασιν, μετὰ ἴσο συμπολιτῶν του, νὰ συλλάβῃ τὸν κ. Τρικούπην ἐπ' αὐτοσώρῳ ἐξερχόμενον τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας.

Ὁ Ρόμβωλδ ἦτο ἐν γνώσει ὅλων τῶν ἐνεργειῶν τῆς κυβερνήσεως, ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἔμενεν ἐκστατικὸς, ὅταν ὁ ἀπέτομος καὶ ὀξύς τὸν θυμὸν βρετανὸς πρεσβευτὴς τὸν ἐπεσκέπτετο καὶ τῷ ἀνεκρίνωσε τὰς διαφόρους παραγγελίας τοῦ ὑπουργείου διὰ προμήθειαν ὕλικῶν πολέμου κ.λ.π. δηλοῦσαν σκοπὸν πρὸς πόλεμον, τὸν ὅποιον δὲν ἠθέλην ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ὅπως μὴ διατραχθῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη.

Διὰ τὸν Ρόμβωλδ καὶ Τρικούπην δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκύλισεν ὁ τέντζερης κ' εὐρέθηκε τὸ καπάκι.

Συνεννοοῦντο καὶ συνεργάζοντο θαυμασίως, ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ.

Ἐλάτρευον ἀλλήλους.

Ἦρῶντο σχεδὸν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου.

Ἀντήλλασσον γλυκύτατα *αὐ λὸβ γιοῦ*.

Εἶχον κοινὸν ἐχθρὸν τὸν Δηλιγιάννην καὶ ἠσχοῦντο ἐμοῦ εἰς διπλωματικὸν μπόξ.

Συνεμελέτων μετὰ τί γρονθοκόπημα νὰ τοῦ βγάλῃ τὰ μάτια ὁ Ρόμβωλδ.

Μετὰ τί τρικλοποδιᾷ νὰ τὸν ρίψῃ ἀσφαλέστερον ὁ κ. Τρικούπης.

Καὶ ὁ μὲν Ἄγγλος λάτρης τοῦ Βάκχου τῶν ἰσχυρῶν οἰνοπνευμάτων τῆς πατρίδος του ἐξῆπτε τὴν φαντασίαν του δι' αὐτῶν, ὁ δὲ Ἕλληνας *λῆθερ* τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νηφάλιος, ὡν, ἵνα εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ λιτοδίαιτος καὶ ἐγκρατὴς ἐμελέτα καὶ ἐξετέλει τὸ σχέδιόν του μετὰ ψυχραιμίας, ἀπκθῶς καὶ ἀπραχῶς ἀγκυρακτῶν μόνον δασκίς ἐβλεπεν ἀποκαλυπτομένας τὰς μηχανορραφίας του, καθὼς θ' ἀγανακτῆ καὶ σήμερον βεβελίως καὶ θὰ πνήθῃ μένεα ἐναντίον τοῦ **Ραμ.**

παγᾶ διὰ τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ «Γενηθῆτω φῶς». (*)

Χ Ξ V I I I .

ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ. — ΠΡΟΔΙΔΕΤΑΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ. — ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΩΝ. — ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ. — ΕΙΔΟΣ ΑΥΤΗΣ. — ΟΠΟΥ ΑΙ ΑΛΥΚΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΠΑΙΖΟΥΝ ΡΟΛΟ.

Τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη τότε, εἰς τὰ τῆς προετοιμασίας τοῦ ἔθνους, δὲν εἰργάζετο ἀσκόπως, ἀνευ σχεδίου καὶ ἰδιαιτέρων συνεννοήσεων.

Τί συνεννοήσεις εἶχε καὶ μὲ ποίους τοῦτο ἡμεῖς δὲν δύναμεθα νὰ εἴπωμεν.

Θὰ ἔλθῃ καιρὸς καὶ θὰ τὰ εἴπῃ ὅλα, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Δηλιγιάννης, διὰ νὰ τὰ μάθῃ τὸ ἔθνος, τὸ ὅποιον, εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν, ἐπροδόθη.

Τοῦτο μόνον λέγομεν σήμερον καὶ ἕκαστος ἄς τὸ λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν.

..

Οἱ τρικουπικοὶ, περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου 1885, ἐκ τῶν ἐν Λαρίσῃ ἀδρῶς, δι' ἀγγλικῶν λιρῶν, μισθοδοτούμενων κατασκόπων των, ἔμαθον συνεννοήσεις τινὰς τηλεγραφικῶς γενομένας μεταξὺ τοῦ ἐν Λαρίσῃ ἀρχηγοῦ κ. Σαπουντζάκη καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κ. Ἀντ. Μαυρομιχάλη.

Αἱ συνεννοήσεις αὗται εἶχον σχέσιν μὲ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Σαπουντζάκη (τὸ ὅποιον ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 69 τῆς 31 Ἰουλίου ε. ε. φύλλον τοῦ **Ραμπαγᾶ**) περὶ ἀποβάσεως εὐζώνων διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ στενοῦ τοῦ Ὀλύμπου.

Ὁ κ. Σαπουντζάκης ἐζήτησε τότε, διὰ τῆς τηλεγραφικῆς συνεννοήσεώς του μετὰ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη, ὅπως τὰ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, πλὴν τῆς Ἄρτης, εὐζωνικά τάγματα συγκεντρωθῶσιν ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἐπίσης ἔμαθον καὶ ἄλλας τινὰς στρατιωτικὰς κινήσεις.

Τότε συγκροτεῖται παρευθὺς συμβούλιον τῶν προεξέχοντων τρικουπικῶν καὶ ἀποφασίζεται ὅπως παύσῃ πλέον ἡ λυκοφιλία καὶ γείνη φανερά ἡ ἐπίθεσις, κατὰ τοῦ ὑπουργεῖου Δηλιγιάννη.

Ἄλλὰ τί ἐπίθεσις ἀποφασίζεται ;

Ἄνανδρος καὶ προδοτικὴ.

Ἀπερασίῃ δηλονότι ἵνα ἡ ἐπίθεσις γείνη εἰς τὴν πρώτην συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαχειρίσεως τῶν μονοπωλείων καὶ περὶ καλλιέργειας τῶν ἀλυκῶν τοῦ Κράτους.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὅπερ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Δηλιγιάννης περιεῖχε καὶ διάταξιν καθ' ἣν ἐπετρέπετο εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ συνάψῃ δάνειον 100 ἑκατομμυρίων διὰ τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας, παραχωρήσασ εἰς τοὺς δανειστὰς, πρὸς ἐξασφάλισίν των, τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου καὶ τῶν ἀλάτων.

Ὡς λόγος τῆς προσβολῆς τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου, ἴστο ὅτι δι' αὐτοῦ ἐχρηγήετο πρωτὰκουστος ἐμπιστοσύνη ἐκ

μέρους τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν συνολογήσιν τοῦ ἐν αὐτῷ ἐνδιαλαμβανομένου δανείου.

..

Εἰς τὸ προσεχὲς **ΔΙΠΛΟΥΝ** πάλιν φύλλον τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχετε τὴν συνέχειαν τοῦ **Γενηθῆτω φῶς**.

Ραμπαγᾶς

ΔΙΚΗΝ ΣΥΓΧΑΡΙΤΗΡΙΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

I

Μεθαύριο εἰς τῆς γιορταῖς σὺν θὰ γλεντᾶς ἐσὺ

Ἐμεῖς ἀπὸ τὴν πείνα καὶ κρῦθ Βασιλεῖᾳ,

Θὲ νὰ τὰ κακαρόνουμε· στείλε ἀπ' τῆ χρυσῆ

Σακκούλα σου λίγο ψωμί καὶ κάμποσα χαλιά

Κι' ἐμεῖς παιδιὰ σου εἴμαστε κ' ἐμεῖς ποτάμι αἷμα

Ἐχύσαμε γιὰ νὰ φορᾶς τοῦ λόγου σου τὸ στέμμα.

Ἡπειρώται.

II

Τὰ σπῆτια μας γκρεμίστηκαν, στοὺς δρόμους τριγυροῦμε

Βοήθησέ μας καὶ φανοῦ λιγάκι κουβαρντᾶς,

Μεθαύριο εἰς τῆς γιορταῖς ἐμεῖς θὲ νὰ πεινοῦμε

Ἐνῶ ἐσὺ, ὦ Βασιλεῖᾳ, θὰ πίνης θὰ γλεντᾶς.

Βοήθα μας γιὰ τὸ λουρὲ πὺ πέρνεις Χριστιανῆ,

Ἐμεῖς τὸν πῖθὸν μεγάλωνε σοῦ σκάμε' ρεφενῆ.

Αἰγίεις.

III

Αἰ! Βασιλεῖᾳ καήκαμε, δὲν ἐμεινε καλύβι,

Πεινάμε καὶ κρούνομε, γιὰ στείλε κάτι τί,

Μὴ σκέπτετ' ὅλο νὰ γλεντᾶς, γιὰτί κανεῖς τί κρῦβει

Δὲν ξέρει στὸ ταγάρι τῆς ἡ μοῖρα, καὶ γιορτῆ

Δὲν θάναί πάντα· βόθηα μας, κανεῖς κανεῖς δὲν ξεῦρει

Τὸ πὼς τὰ φέρνουν οἱ καιροὶ, καὶ τί θὲ νὰ τὸν εὔρη.

Λαγκαδιανοί.

Λογχιᾶς

ΠΙΦ! — ΠΑΦ!

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΖΑΧΑΡΕΝΙΟΣ. — Ἐρ' ἐκάστω τῶν ὀψοκαταλόγων (menus) κατὰ τὸ γεῦμα ὅπερ θὰ παραθέσῃ ὁ Δῆμος ἐν τῇ Ἀκροπόλει, εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς ξένους πρίγκηπας θὰ ὑπάρχῃ καὶ μικρὰ προτομή τοῦ Βασιλέως ἐκ ζαχαρέως. Οὕτω δὲ θὰ διαφράσῃ τὴν φράσιν ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν πρῶγε-ται πλέον, ὅ' ἀποδεικνύῃ, μάλιστα ὅτι εἶνε καὶ γλυκύτατος, τὴν γεῦσιν.

✦

ΟΠΟΥ ΟΙ ΦΑΝΟΙ ΠΤΥΝΤΑΙ. — Τρεῖς χιλιάδες φανοὶ θὰ χρησιμοποιηθῶσιν διὰ μόνον τὴν ὁδὸν Σταδίου, κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς εἰσοσιπενταετηρίδος. Ἡ προαρχήγησις θὰ ἦνε πλέον ἀπὸ τὸ ὄριον, ἀλλ' ὅλ' αὐτὰ τὰ φανάρια θὰ τὰ νικήσῃ ἡ λάμψις τοῦ Βασιλέως ἀποκαλυπτομένου ὡς συναδελφίου τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ ἐν φαλάκρα. Ἀποκαλυπτόμενος θὰ φαίνεται ἀνεὶ προφέρων τὸ ἡμέτερον σύνθημα αἰ γενηθῆτω φῶς !»

✦

ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΝΑΥΑΓΩΓ. — Ἡ καὶ τῆς Αὐλῆς ἀδλικωτέρα ΔΗΡΟΠΟΛΙΣ νομίζει ὅτι σφαιλὸν αἱ ἀτμοπλοικαὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρεῖαι νὰ κάμουν ἐκπτώσιν τοῦ ναύλου των, τοῦ ὅπερ, λέγει

(*) Σ. Ρ. Ὁ κ. Τρικουπὴς ὁμιλῶν περὶ τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ κατ'

αὐτὰς ἠκούσθη λέγων :

— Θὰ τὸν ἐκδικηθῶ !»

γίνεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου εἰς παρομοίαις περιστάσεσι. Ἀπὸ τὸ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου εἰς ψεδος, διότι εἰς τὰς Ἰνωμένες Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, φέρ' εἶπε, δὲν ἔγεινεν οὔτε θὰ γείνη ποτέ. Ἄλλ' ἄς εἶνε. Ἄς πληρώνη καλλίτερα τοὺς ναύλους ἢ Ἀβλή ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου βασιλικοῦ ταμείου καὶ τότε ἴσως τραθήξῃ κόσμον. Καλὸν μάλιστα νομιζομεν νὰ ὑπέσχητο καὶ εἰς ἕκαστον ἐπιθάτην ἀπὸ ἓνα πιλάφι.

ΔΥΟ ΔΕΙΝΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΑΙ.— Ἀυτὴ ἡ μεταξὺ τῶν δύο ὑπαξιωματικῶν Πριναρῆ καὶ Καλαποθάκη μονομαχία εἰς τὸ Γαλάται ὅ' ἀφήσῃ ἐποχὴν εἰς τὰ χρονικά τῶν ἀναιμάκτων καὶ ἀνωδύων μονομαχιῶν. Δέκα βολὰς ἀντήλλαξαν, ἀπὸ εἴκοσι βημάτων ἀπόστασιν καὶ ὅλαι ἴπῃσαν ἴσά χαμένα.

Προτεινομεν νὰ διορίσῃ αὐτοὺς ἡ κυβερνήτης προγυμναστάς εἰς τὴν σκοποβολὴν.

ΔΡΑΣΤΙΚΟΝ ΥΠΝΩΤΙΚΟΝ.— Πολλοὶ φυλακισμένοι πάσχοντες τὴν συνήθη εἰς τὰς φυλακάς ἀϋπνίαν παίρνουν τὴν ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ καὶ καπορθύνουν νὰ κοιμῶνται ἀναγινώσκοντες αὐτήν. Ἐνεκα τούτου ἐπανομάσθη παρ' αὐτῶν εὐρωσῆς ΝΥΣΤΑ, ἐνφ' ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ χρησιμεύουσα διὰ τ ρ α π ε ζ ο μ ἄ ν δ η λ ο ν ἡ π ε τ σ ε τ α ν, φέρει τὰ ὀνόματα ταῦτα, ἔστιν ὅτε δὲ ἀποκαλεῖται καὶ π α τ σ α β ο ὄ ρ α.

ΧΗΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ.— Γνωστὸν ὅτι ἡ καλλίτεραις πέναις ἦταν ἐκείναις ποῦ εἶχαν ἐπάνω τὴ χίνα. Λοιπὸν αὐταὶ τώρα λέγονται πέναις τοῦ Διαδόχου. Εἶνε δὲ ἀξιοσημείωτον ὅτι ἀντὶ χηνὸς φέρουν τώρα ἀνάγλυφον τὴν προτομὴν τοῦ Διαδόχου. Οὕτω ὁ Διαδόχος παρίσταται χηνὸς Διαδόχος, τὸ ὅποιον θεωροῦμεν ἄτοπον καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ προσέξουν οἱ ἀρμόδιοι. Νὰ τὸ ἔκανε ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ αὐτὸ θὰ ἴβρισκε πάλι καινούργιο μ π ε λ α.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ.— Πρὸ τινων ἡμερῶν παρελήφθη ἐκ τῶν φυλακῶν, ὑπὸ συνοδείαν καὶ εὐθύνην τοῦ κ. Γιαννοῦκου Μαυρομηχάλη, οἱ εἰς ἔξαετῆ εἰρκτὴν κατὰδικος Νικόλαος Κουράκος καὶ πηγαίνει νὰ ψηφίσῃ τὸν ὑπουργικὸν ὑποψήφιον κ. Λόρην εἰς Ἀρεόπολιν, δημόν Οἰτύλου. Ἦ εἶν' τοῦτα;

ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἰδοῦ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου, καὶ «τὰ παράπονα τοῦ ἐρωτευμένου ὑπουργοῦ». Θὰ δημοσιευθῶσι κατόπιν ἐρωτῆς, ἀλλὰ κ ἄ λ λ ι ο ν ἄ ρ γ ἄ π α ρ ἄ π ο τ ἔ.

Παράπονον πρῶτον

«ὦ! τί θὰ γίνω! ἀπνήδησα μὲ ἔρωτα καὶ νόμους, μὲ νομοσχέδια καὶ βουλὴν, μὲ δάνεια καὶ μὲ φόρους, θὰ τρελλαθῶ ἀπ' τὸν ἔρωτα θὰ τρέχω μὲς τὸς δρόμους! ὦ! θὰ κτυπῶμαι γιὰ ναῦρῶ πάλι καινούργιους πόρους. Δὲν φθάνει ποῦ ἐξαλλάξαις ὑπηρετῶν τὸ Κράτος, ἀλλὰ γι' ἀγάπαις θὰ πηδῶ καθὼς τὴν νύκτα ὁ γάτος;

Μὰ τί νὰ κάμω ὁ δυστυχῆς σὰν εἶμ' ἐρωτευμένος; σὰν ἔφυγε τὸ εἶδωλό μου φέρω ἴσθην καρδιά μου; θὰ δυνηθῶ νομιζετε ν' ἀνθῆξω ἐνφ, καυμένος ἀπὸ τὸ βλέμμα της, θαρρῶ ποῦ ἀκούω ἴσθὰ τωθικά μου τὴν φλόγα, τὴν φωνούλά της, τὰ λόγια τὰ γλυκά της ἐνφ ἴσθὰ μάτια καρφωτῆ μου στέκεται ἡ θωριά της,

«Α! ξένοι, τί μοῦ ἐκάματε!... κ' ἐγὼ νὰ σὰς δουλεύω σὰν νάμουν χωροφύλακας, σὰν νάμουν ὑπηρετῆς!

μιὰν συμβουλὴν σὰς ζήτησα, κ' ἀκόμη σὰς γυρεύω, καὶ ἴσθους θυρῶνάς σας κτυπῶ, κ' ἐμβαίνω σὰν ἐπαίτης φροντίζω πάντοτε γιὰ σὰς, γιὰ τὰ συμφέροντά σας, ἀλλὰ δὲν ἐμαλάχθηκε ἴσθιο γιὰ ἐμὲ ἡ καρδιά σας.

Γνωρίζετε ποῦ ἀγάπησα, κ' ἄς εἶμαι διπλομμάτης γιὰτί δὲν ἐσπλαχνίζεσθε λοιπὸν κ' ἐσεῖς ἐμένα; μὴν τάχα ἐφέρθηκα μ' ἐσὰς ἀδιάκριτος χωριάτης; μὴπως καὶ δὲν προσέφερα τὰ χέρια μου δευμένα, καὶ σὰν τυφλὸν μὲ σύρετε ἴσθὰ ἴσθην προδοσίας; Εἴσθε θηριὰ ἀνημέρωτα φρικτῆς διπλωματίας.

Τὸ εἶδωλό μου φέρτ' ἐδῶ κ' ἀντιμισθία τοῦ δίδω μένω τυρλό του ὄργανο, τοῦ γίνομαι κλητήρας ἂν θέλῃ, καὶ τὸ ἔθνος μου (!) γι' ἀγάπην του προδίδω, καὶ εἴλωτας τοῦ γίνομαι, κ' ἄς εἶμ' ἓνας φωστήρας. Τί ἄλλο θέλετε λοιπὸν; δὲν ἔχετε ἀποδείξεις, ὅτι σὰς ἴσθουλεψα πιστὰ μὲ προδοσίας ἐνδείξεις;

Ἐλπίζω νὰ ἐνεργήσητε, νὰ φέρεται σιμά μου τὸ εἶδωλό μου ἐφύτευσε ὁ Ἐρως ἴσθην καρδιά μου. Βλέπετε πόσον ὁ λαὸς μ' ἀπέχθεια μὲ κυττάζει, καὶ τῆς καρδιάς μου ξέρετε τὸ ἀγιάτρευτο μαράζι. Λοιπὸν νὰ μὲ ἀνταμείψετε κάμνοντες τέτοια χάρι καὶ δὲν μὲ μέλει ἂν δείχνομαι ἴσθου κρύτος μου (!) γομάρι.

Σεῖς μόνοι ἐμείνατε στερνὴ μόνη γιὰ ἐμένα ἐλπίδα, καὶ γιὰ θυσία ἴσθὰ πόδις σας προσφέρω τὴν πατρίδα. Ἄλλῃ ἴσθ ἐμὲ κ' ἄλλοίμονον! ἂν ἡ φίλις σας λείψῃ, τώρα ποῦ ὁ μέγας φίλος μου κοντεύει νὰ τὸ στρήψῃ; ἴσθως προβλέπει, ποῦ ὁ λαὸς ἴσθην μούρη θὰ μὲ φτύσῃ, τὸ ἔθνος μὲς τὸ βάραθρο σὰν τῶχω ἐγὼ βυθίσῃ. Χαίρετε πάντες, χαίρετε! καὶ σ' εἶδωλό μου, ἐλπίς μου, θὰ μὲνῃς πάντα ζωγραφιά ἴσθὰ βάρη τῆς ψυχῆς μου: Λάβε ἴσθπλαγγιὰ παρακαλῶ καὶ σὺ οὐρανὲ γιὰ ἴσθνα ὑπουργό, ποῦ πλειὰ ἐκατήνησα μωρὸ παιδί γιὰ μιὰ γυναίκα.

Δημοκράτης

ΥΓΕΙΑ ΡΑΜΠΑΓΑ

Ὁ Ραμπάγῆς πληροφορεῖ τοὺς φίλους του ὅτι χαίρει νῦν ἀκρὰν ὑγίαν. Κατ' ἀρχὰς μόνον ἐπειράχθη ὁ ὀργανισμὸς του, ἀλλὰ τώρα εἶναι σίδερο μοναδὸ. Ὑγεία σώματος, διάνοια πνεύματος καὶ ἰσχύς του ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ τί ἄλλο θέλει; Προκαλεῖ τοὺς διώκτας αὐτοῦ νὰ ἔλθουν νὰ παραβγοῦν μαζὴ του, ἂν τοὺς βασιτῆ, εἰς τὰς φυλακάς. Ἀφίνομεν τί θαυμάσια περρῆ μετ' εὐφύων φυλακισμένων. Καὶ ποῖος εἶναι βλιξ ἐδῶ, ἴσθου συσσωρεύεται τὸ εἰς πᾶρ εἶδος ἀρθος τῆς εὐφύτας; Ἡ ἀρετὴ μπορεῖ νὰ ἴσθται προσὸν καὶ τῶν βλακῶν, ἀλλὰ τὸ ἔγκλημα ἀπαιτεῖ ἀγχινοίαν, ἀποφασιστικότητα, θάρρος, ἰκανότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἄλλην ἰκανότητα περὶ τὴν ἀπόκρυ-

ψιν αὐτοῦ. Ἄς εἶναι ἐφύγαμεν ἀπὸ τὸ θέμα τῆς ὕψους
καὶ ἐπαυροῦμα εἰς αὐτὸ μὲ τὸς ἐξῆς στίχους :

Ἄς μᾶς τὸς στείλουν ὄλους τῶν τὸν Πύργου καὶ τὸ Ζῶη
Τὸν ἕνα λεβεντόκορμον, τὸν ἄλλοτε καμπούρη
Τζουτζὺ μὲ μάτια γυάλινα, μὲ πορτικίσια μούρη,
Τὸν Καρατζῆ μὲ λιγυστὸ καμαρωμένο μπόι
Καὶ μὲ μουστάκια σταυρωτὰ μὲ φρύδια,
σὰ δυὸ φειδῖα
Καὶ τὸν Γαλιᾶτο ἄδύνατο, ξερακιανὸ ὄσον τσίρο
Κορτούλην καὶ καχεκτικὸν μὲ μέσα τὰ πατῖδια
Νὰ ἴδωρ ὁ Ραμππαγᾶς διπλὸς πῶς θὰ τὸς φέρῃ γύρο.

ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Μεταξὺ δύο ὑποδίκων :

- Δὲν κάθισ' ἐδῶ μπάγκο ;
- Ὁ γι, δὲν μ' ἀρέσαι, θέλω σακαμί.
- Ἄμ' ἔννοια σου καὶ ὄρθη καιρὸς γιὰ τὸ σκαμνί.

ΣΚΟΠΟΣ ΥΠΝΩΤΩΝ. — Δυστυχῆς στρατιώτης καταβεβλη-
μένος πλέον ἐκ τοῦ καμάτου, ἐκ τῆς ἀδιαλείπτου ὑπηρεσίας φρου-
ροῦ, μαγείρου, γυμνασίου, ἀγγαρευῶν κ.λ.π. καταλαμβάνεται ὑπὸ
ὑπνου, εἰς τὴν σκοπιάν του.

Ὁ λογίας τὸν συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφῶρον καὶ ὀργίλος τῷ ἀπο-
κρίνει σφοδρὰς ἐπιπλήξεις.

Ὁ ΓΑΜΠΑΡΑΣ τὸν ἀκούει καὶ ἐρωτᾷ τί τρέχει.

Ὁ λογίας ἀπαντᾷ :

- Κοιμᾶται ἐστὶ θέσι του ὁ ἄθλιος, πῶς σὲ φαίνεται ;
- Μὰ, ἀπαντᾷ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ, μὸς φαίνεται σκαποὶ ε
ΑΣΚΟΠΟΣ.

Ἐσπέραν τινὰ ἐκτάκτως ἐπιτρέπη εἰς τὸν ΡΑΜΠΑΡΑΝ νὰ
ἐξέλθῃ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς.

Φυλακισμένος τις ἀπορῶν διὰ τοῦτο τὸν ἐρωτᾷ :

- Πῶς σὲ τὸ ἐπέτρεψαν νὰ βγῆς εἰς τὴν αὐλὴν;
- Καὶ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ :
- Ἄ! προσπαθοῦν νὰ μὲ κίρουν αὐλόκον.

Ἐκφρασις φυλακισμένου πρὸς ἄλλον ὁμοιοπαθῆ του :

- Καθήμεν, ἀπὸ διακόσια ὀκάδες κρέας οὔτε πέντε δράμια φι-
λότιμο δὲν ἔχεις.

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Αὐτὴ δὲν ἦταν Κυριακὴ ἢ Μοῦσα νὰ τὴν ψάλλῃ
Γιὰ μέγαν' ἔμοιαζε βαρετὰ Παρασκευὴ μεγάλη,
Γιατὶ δὲν ἦρθε νὰ μὲ δῆ καὶ ἐβράδυνασεν ἢ μέρα,
Χωρὶς νὰ πάρω ἄλευθριᾶς σὸ πλάι τῆς ἀγέρας.

Ἐστὴν ἐκκλησιὰ τῆς φυλακῆς τὸ σημερὸν βαγγέλιο
Ἐστ' ἀχέλι μου φερ' ἀσεβὲς τῆς ἀπιστίας γέλοιο
Γιατ' ἦταν κείνο ποῦ λέγε «ἀγάλα τὸν πλησίον»
Τὴν ὦρα ποῦ ὁ πλάιτὸς πλησίον μου κρυφίως
Ἄφοῦ σ' εἰκόνα εὐσεβῶς προσήγαψε κηρίον,
Ἐστὴν τζέπη μου ἀνασκαφῆς ἐνήργησε δολίως.

Μ' ἐλόπησε τὸ σημερὸν βαγγέλιο τῆς ἀγάπης,
«Πλησίον» εἶναι κατ' αὐτὸ καὶ ὁ ἄσπρος καὶ ὁ ἀράνης

Μ' ἄσπροι μὲ ἄσπρους τρώγονται, μαῦροι μὲ μαῦρους
(οχιοῦνται
Καὶ ὄλοι, γιὰ νὰ δαγκωθοῦν, προτιήτερα φιλιθοῦνται.

Ὅσο καὶ ἄν ἦναι Κυριακὴ, λαμπρὴ καὶ ἄν ἦν' ἀκόμα,
Ὁ βίος, μέσ' ἐτὴ φυλακῆς, καθόλου δὲν ἀλλάζει,
Ἡ ἴδια, γύρω γύρω σου, σὲ καταπνίγει βρώμα
Καὶ ἄν θες νὰ οἴσῃς τὴν ψυχὴν, ὁ δαίμων σὲ κολλάει.

«Κρασί δὲν ἐπιτρέπεται ! ἴδου ἡ ἠθικὴ τῶν,
Καὶ δὲ μεταλαβαίνουρε μὴδὲ τὴν Κυριακὴ τῶν
Ἄπο ρετοῖρα οἱ φτωχοὶ τῆς φυλακῆς Παρίαί,
Γιατ' εἶναι φόδος ἀπ' αὐτὸ μὴ γείνουρ ἱστορίαί,
Ἄλλὰ τὸς ἐπιτρέπεται ἐστὶ βρώμα νὰ κυλιῶνται
Γεροὶ νὰ φυλακίζονται καὶ ὑπόριοι ν' ἀμολιῶνται.

Φυλακισμένος.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ

ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τρέχοντος ἔτους ἐπαισθητὴ παρατηρεῖ-
ται μείωσις τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων. Τί τρέχει; Μή-
πως ἀντιστρόφως ἐπενήργησεν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν τελωνεια-
κῶν μας ἡ αὐστέρᾳ τινῶν ἐξ αὐτῶν καταδίκῃ ὑπὸ τῆς δι-
καιοσύνης; Καὶ ἀπέβησαν φροῦδαί αἱ ἐπαγγελίαι καὶ ἐλπί-
δες τοῦ ἰσοζυγίου; Βεβαίως, καὶ ὁ ἐλαχίστας ἔχων γνώ-
σεις καὶ πᾶς ἐν γένει τὸν κοινὸν νοῦν κεκτημένος δὲν θὰ θεω-
ρήσῃ ποτὲ ὡς αἴτιον τῆς τοιαύτης ἀπιστεῦτου μειώσεως
τοῦ πρωτίστου ἐσόδου τοῦ Κράτους, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πλη-
θυσμοῦ ἢ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καταναλώσεως, ἀφοῦ εἶναι
πρῶτον ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ μὲν πληθυσμὸς αὐξάνει κα-
νονικῶς καὶ συνεπῶς ἢ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων, ἢ δὲ βιο-
μηχανία μας οὐδεμίαν ἐλαβε πρόοδον κατὰ τὰ τελευταῖα
ἔτη, ἢ μᾶλλον τοιαύτη δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ἀξία τοῦ-
λάχιστον μνείας.

Ἄρα, ἀλλοῦ ἀναζητητέον τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης κα-
ταπληκτικῆς μειώσεως τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων καὶ εἰς
αὐτὴν ἐκείνην τὴν καταδόχον, ἥτις μέγα μέρος τοῦ δημο-
σίου θησαυροῦ κατέπινε, εἰς τὴν Λερναίαν ἐκείνην Ἐίδραν,
ἥτις φαίνεται ὡς ἡ ἀρχαία, ἀποροποποιημένης μίαις τῶν κεφα-
λῶν αὐτῆς ἀναδίδει πολλὰς τοιαύτας.

Εἰς τοιαῦτα συμπεράσματα ἀγει ἡμᾶς ἡ ἀναζήτησις, ἢ
ἀνίχνυσις καὶ ἡ μελέτη περιστατικῶν, αἵτινα παρέρχονται
ἀπαρατήρητα ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀλλ' ὁ «Ραμππαγᾶς» συλλέ-
γων πενταχόθεν μετ' ἐπιμελείας τὰ χρήσιμα ὡς ἡ μέλιττα
ὑποβάλλει συλλήθδην ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ κοινῆ καὶ τοῦ ἰσο-
ζυγιομανοῦς προθυπουργοῦ.

Ἐἶδόμεν δημοσιευθεῖσας εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας
αἵτινες τέλος πάντων κηδόνησαν νὰ ἀναγράφωσιν ἐπ' ἑλατ-
τον τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς τοῦ
ἐκπνεύσαντος μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ πάντοτε γονίμου τού-
του μηνός, ἐφέτος δὲ παραδόξως ὑστερήσαντος πάντων τῶν
προηγούμενων ἐτῶν καταπληκτικῶς.

126 χιλιάδας καὶ πλέον δραχμὰς ἔχομεν διαφορὰν
ἐπ' ἑλαττον μόνον ἐν τῷ Τελωνεῖῳ Πειραιῶς κατὰ τὸν μῆνα
Σεπτέμβριον ἑ. ἑ. ἐν παραβολῇ πρὸς τὰς τοῦ ἀντιστοίχου
μηνός τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰσπράξεις. Θέλετε μᾶλλον ψη-

λαφτήν απόδειξιν τῆς συνεχίσεως τῶν καταχρήσεων καὶ καλλιτέραν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐνώπιον τῶν ἐν Λακίᾳ Συνεδρῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 17 Ἰουλίου καταθέσεως τοῦ τέως Τελώνου Πειραιῶς κ. Μ. Διαμαντοπούλου, ἧτις σήμερον ἤδη ἔλαβε σάρκα καὶ ὄστα;

Τί ἔχουσι νὰ ἀντιτάξωσι πρὸς δικαιολόγησιν τῆς τοιαύτης μειώσεως τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων, ἧτις εἶναι πολλῶν μείζων τοῦ ἀναγραφέντος ποσοῦ, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους ἐτέθησαν βαρεῖς φόροι ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν; ποῦ εἶναι τὸ ἀναγκαῖον ἐξ αὐτῶν πλεόνασμα; ἀλλὰ εἰς ποίας ἀπέλιπιδας σκέψεις ἄγει ἡμᾶς ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐ μόνον συνήθως ὁ Σεπτέμβριος μὴν εἶναι γόνιμος εἰς εἰσπράξεις, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐφέτος κατ' ἐξαιρέσιν προκειμένου νὰ τελεσθῶσιν ἑορταὶ πάνδημοι, καθ' ἃς χιλιάδες ξένων θὰ εἰσρεύσωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὰς πρὸ μηνῶν προφητείας τῶν ὑπουργικῶν ἐφημερίδων ἔδει νὰ γείνωσι καὶ ὡς ἐμάθωμεν ἐγένοντο κλοσσιαῖαι προμήθειαι ἐμπορευμάτων, παρὰ τῶν ἐμπορευομένων, οἳ οὐδέποτε ἐγένοντο ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Βασιλείου καὶ ἀπόδειξις τῶν γραφομένων μας εἶναι ἡ ὁδὸς Ἐρμού, ἡ ὁδὸς Αἰόλου καὶ ἡ ὁδὸς Σταδίου, αἵτινες παριστῶσι τὸ γραφικώτερον τῶν θεαμάτων ἐκ τῆς πληθῆος τῶν εἰσχομισθέντων ἐμπορευμάτων πρὸς κατανάλωσιν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς; Πῶς νὰ αὐξήσωσιν αἱ εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων ἀφοῦ τὸ μεγαλείτερον ποσὸν τῶν ἐκ τῶν τελῶν εἰσπράξεων μεταγίγεται εἰς τὰ θηλάκια τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων; Πῶς νὰ ἐπέλθῃ ἡ αὐξήσις ὅταν ἐν ταῖς θέσεσι τοῦ προεδιορισμοῦ, τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν φόρων διορίζονται ἄνθρωποι ἀμφιβόλου παρελθόντος; πῶς θέλετε νὰ ἔχητε αὐξήσιν τῶν εἰσπράξεων, τιμιότητα ἐν τῇ διαχειρίσει ἀκεραίαν τῶν τελῶν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν, ὅταν ἀφίητε τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν πρωτευόντων τοῦ Κράτους τελωνείων εἰς χεῖρας ἀνδρῶν παραπεμφθέντων ἤδη εἰς τὸ Κακουροιοδικεῖον ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος ὡς τοῦ Τελώνου Σύρου κ. Π. Δουζίνα καὶ ἀνατίθετε τὴν γενικὴν ἐποπτείαν εἰς ἐπιθεωρητὰς μέχρι χθὲς ἐτι συνευχωμένους μετὰ ὑποδίκων, ὧν ἐξήλεγchon τὴν διαχείρισιν; Δὲν θέλομεν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, θαυμάσει ἐὰν αὐριοῦ αἴφνης ἀκούσωμεν, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς κ. Λεων. Σταυράκης, ὁ ὅστις εἰς Πειραιᾶ μετατεθεὶς, συνευχεῖται καὶ συνεννοεῖται μετὰ λαθρεμπόρων καὶ ἔχει ἴσως ἴσως καὶ λόγους εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῷ προβιβασμῷ του πρὸς αὐτοῦς.

Θέλετε μαρτύρια τῶν καταχρήσεων τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἰδοὺ προχειρῶς δύνασθε νὰ εὑρητε ὅσα θέλητε. Παρατηρήσατε τὰ μέγαρα αὐτῶν καὶ θρηνήσατε ὡς ἄλλοι Ἱερεῖμαί ἐπὶ τῇ καταστροφῇ ἧτις γίνεται ἐν ταῖς τελωνειακαῖς εἰσπράξεσι. Τίς μεταβάς εἰς Πόρον δὲν ἐθαύμασε τὸ μέγαρον καὶ τοὺς λαμπροὺς κήπους Τελώνου τινὸς ἐν ἐνὶ τῶν πρωτευόντων Τελωνείων τοῦ Κράτους, ἐκεῖθεν ὁρμωμένου; Μὴ ἀναμένετε τι καλὸν παρ' ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἰνωρίζομεν ἐν Νάξῳ νῦν ὑποτελώνῃ ὅστις εὐρίσκειται ἐν πλήρει συνεννοήσει μετ' ἐμπόρου ὑποδίκου ἐπὶ συνουτοργίᾳ εἰς τὰς ἀπιστίας καὶ πλαστογραφίας δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἔμπορον ὀφείλει πλέον τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν εἰς συναλλάγματα. Πρὸς τί ὁ ἔμπορος ἐδανείσατο τῷ ὑποτελώνῃ τούτῳ τὰς ὡς εἴρηται δραχμὰς, καθ' ἡμᾶς, πρὸς οὐδένα ἄλλον σκοπὸν, ἢ ἐπὶ συμφησιμῷ εἰς ἐλάττωσιν καὶ κατάχρησιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, πολλῶν βεβαίως πλείονα ἢ καὶ διπλασίαν ἢ καὶ τριπλασίαν. Καὶ τὸ οὐσιωδέστερον πάντων εἶνε ὅτι καθ' ὅν χρόνον ἔλαβε τὸν διορισμὸν του κατὰ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον ἐγένετο καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς συναλλαγματικῆς ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου. Καὶ λοιπὸν ὁ ἔμπορος ἐκ τῶν φυλακῶν ζητεῖ τὰ χρήματά του, ὁ ὑποτελώνης εἰς ἀπάντησιν τὸν εἰδopoεῖ δια προσώπων ἐμπόρων

αὐτῷ «νὰ περιμεῖνῃ καὶ ὅταν ἐξέλθῃ τὰ συμφηφιζόμενα». Ἠγέρθη ἄγων καὶ ὁ δημοσίος οὗτος ὑπάλληλος ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ὑποτελώνης Νάξου κ. Ἀχιλλεὺς Καλπακῆς ἠρνήθη τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ ἰ καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων μας παραπέμπομεν τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 474 ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν τῆς 30 Ἰανουαρίου ἧτις καὶ ἀνεκόπη ὑπὸ τοῦ ὑποτελώνου ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Ἐρετῶν ὅπου καὶ προχθὲς συνεζητήθη ἡ ἀνακατὴ αὐτοῦ. Πῶς κατώρθωσεν ὁ ὑπάλληλος οὗτος καὶ ἐγένετο ὑποτελώνης εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Κλείοντες σήμερον τὰ τελωνειακά μας, παρατηροῦμεν ὅτι διὰ νὰ αὐξήσωσιν αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἀπαιτοῦνται τίμιοι ὑπάλληλοι διακριθέντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ὡς ὁ κ. Δ. Ρεδιάδης ἐν τῷ Τελωνεῖῳ Πατρῶν, ὁ τύπος τοῦ τιμίου καὶ ἰκανωτάτου τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου, ὃν ὁ «Ραμπαγάς» συνιστᾷ ὡς Τελώνῃν Πειραιῶς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ δοθῇ αὐτῷ ἡ πλήρης ἀναμόρφωσις καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς, καὶ νὰ πύτωσιν αἱ ἐπεμβάσεις τῆς βουλευτοκρατίας καὶ τότε δά, καὶ τότε μόνον θὰ ἔχητε αὐξήσιν τελωνειακῶν εἰσπράξεων, ἄλλως ἄφετε τοὺς τελωνειακοὺς ἡσύχους ἐν τοῖς Τελωνείοις αὐτῶν καὶ τὸν κ. Ρωμαῖν ἐν τῷ ἱερεξεταστικῷ κουβουκλίῳ αὐτοῦ.

— Ἡ «Ἀκρόπολις» ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ βουλεύματος τῶν Τελωνειακῶν Πειραιῶς, ἔσπευτε καὶ πρὶν ἐτι κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς παραπεμφθέντας κατηγορουμένους νὰ δημοσιεύσῃ αὐτό.

Ἐν τούτοις τὸ βούλευμα τῶν Τελωνειακῶν Σύρου καὶ τοῦ ὁ ἐν Σύρῳ ἀνταποκριτῆς κ. Βεκιάρητος τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλε τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τοῦ βουλεύματος πρὸς τὴν «Ἀκρόπολιν» ἵνα δημοσιεύσῃ αὐτὸ δὲν ἐδημοσιεύθη. Ἡμεῖς γνωρίζομεν ποῖαι μυστηριώδεις συμβάσεις εἰσεχώρησαν καὶ ὁ κ. Βεκιάρητος ἢ σκοπίμως δὲν ἀπέστειλεν ἀντίγραφον τοῦ βουλεύματος, ἢ ἀπέστειλε τοιοῦτο καὶ δὲν ἐδημοσίευσεν αὐτὸ ἢ «Ἀκρόπολις» κύριος οἶδε ὑπὸ ποίων ἐλαυνομένη ἐλαττηρίων!! Ἡμεῖς τέλος παρακαλοῦμεν τὸν ἐν Σύρῳ ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφ. «Ἀκρόπολις» κ. Ἐμμ. Βεκιάρητην νὰ μᾶς ἀποστείλῃ ἐν ἀντίγραφον τοῦ βουλεύματος ἵνα καταχωρίσωμεν αὐτὸ πρὸς γνώσιν συμπασῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τί εἶνε αὐτὰ κ. Κατσελίδη; κάλλιον λοιπὸν φρονεῖ ὁ «Ραμπαγάς» ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαγγέλλεσθε ἐν λόγοις τὸν διώκτην τῶν τελωνειακῶν καταχρησῶν.

ΜΑΚΡΑΙΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΝΟΣ ΠΤΩΧΟΥ

Κύριε Συντάκτη!

Χαλαεὶ ὁ κόσμος, μ' ἐκεῖνα ποῦ γράφουν ἡ πληρωμένα; ἐφημερίδες, ὅτι θὰ γείνων στατὶς γιορταῖς τοῦ Βασιλέα μας. Ἄν τὰ γείνων ὅσα γράφουν, θὰ πᾶθ πολλὰ παρὰ, ἀπὸ τὸν ὅποσον ἐμεῖς οἱ πτωχοὶ, δὲν θὰ πάρωμε μολόλαρα. Διότι τὸν περισσότερο παρὰ θὰ τὸν εἶνε οἱ φιλία οὐ ληθὲς.

Ἐγενε καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ὀθωνος, (ἐκεῖνου ποῦ ἐδίωξεν ἡ Ἀγγλία, διότι δὲν ἦτο ἀνθρώπος τῆς), ἡ εἰκοσιπενταετηρίδα του, ἀλλὰ τότε ἦταν ἐθουσιαστὸς μεγάλος, ὅλη ἡ πτώχεια ἦτο στὸ πόδι καὶ μὲ τὴν καρδιά τῆς ἐβλήθηκεν ἐκεῖνον τὸν γενναῖον Βασιλέα μας, ὅπου ἐμεῖς οἱ πτωχοὶ ἄμα τὸν ἐθουμοῦμεθα. κλαίομεν. Τότε ἐκεῖνος, διέταξε καὶ ἐμοῖρασαν ἐκ αὐτῶν χιλιάδες σφάκτες πτωχοῦς ἀπὸ τὸ σαμετο του. Ἐκεῖνος καθε Σάββατον εἶδε βοηθήματα εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ ἄλλους πτωχοὺς τῆς Ἀθήνας. Σήμερον ὅμως οἱ πτωχοὶ

δεν λαμβάνουν βοηθήματα. Λοιπόν τί ένθουσιασμόν νά έχουν ; Οι ρουκέτες και τὰ φῶτα, σημαίας και μουσικαίς, αὐτὰ δὲν γεμίζουν τὴν κοιλιά τῶν πεινῶντων και δυστυχῶντων.

Λοιπόν Κύριε Συντάκτη τελειόνωζή τὴν παρῶσταν μου, και σοῦ λέγω, ὅτι οἱ πτωχοὶ δὲν ἔχουν ένθουσιασμόν γιά τας ἐορταίς, και ζήτω δὲν θά φωνάζουνε. Ἄς φωνάξουν οἱ Φαταοὺληδες, οἱ ὑκάλληλοι, και οἱ Μαυροβουνιώτες ἐργάται.

Εἰς πτωχὸς

ΜΑΝΣΟΥΡΑ 22 Σεπτεμβρίου 1888.

Φίλτατε Κύριε Κλεάνθη !

Ἐπιστρέφων ἐξ Ἀσσιούτου, ὅπως ἀπροσδοκῆτως ἔμαθον παρὰ τοῦ φίλου κ. Norwuell ἄγγλου ἀξιωματικοῦ ὅτι ἐφυλακίσθητε συνεπέα ἀρθρων κατὰ τῆς καμαρωμένης μας βασιλείας. Ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς τῶρα ποσὸ ἔλειψε ἡ γενεὰ τοῦ 1821, τῶρα λέγω ἀρχίζουν οἱ βασιλικοὶ νά μᾶς καταδιώκουν διότι θέλουν νά μᾶς κάμουν ὁμοίους ὡς τοὺς Μελιταίους και Φελλάχους ! !

Τὴν ιδίαν διαπὶ καταδιώκουν ;

Ἐνθουσομαι κάλλιστα, ὅτε ἐσπούδαζον αὐτόσε, ὁ νῦν Πρωθυπουργός, ἔγραψε τὸ περιόδητον ἐκεῖνο ἀρθρον («Τίς πταίει»), και τῶρα ὅπου ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ τὸν ἔφεραν εἰς αὐτὸ τὸ ἀξίωμα, τῶρα λέγω αὐτός, ἔγεινε φιλοβασιλικὸ κώτατος !

Τολμοῦν και λέγουν ὅτι ὑψίσταται ἐλευθερία ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ τοῦ πρὸς Θεοῦ αὐτή, ἀπὸς μόλις τολμήσης και γράψῃς τι διὰ μίαν εὐγενῆ ιδέαν σὲ φυλακίζουν ;

Ἄς ζητήσουν οἱ Εἰσαγγελεῖς μας ἐφημερίδας Αἰγυπτιακὰς και ἔ; φωτισθοῦν τί γράφουν αὐταί. Δι' αὐτὴ δυστυχῶς, ὅπως ἔγειναν τὰ πράγματα αὐτόθι, οὐδεὶς νέος μὲ αἰσθήματα ἠμπορεῖ νά ζῆ, και προτιμᾷ καλλίτερα νά ζῆ μὲ ἀγριανθρώπους, μὲ Φελλάχους; παρὰ εἰς τὸν τόπον σας, μὲ τόσα και τόσα ὅπου γίνονται. Τί νά γένη, θά ὑποφέρουν πολλοί, ὅπως ἀναδειχθῆ και ἐπικρατήσῃ μία ιδέα. Αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος.

ΜΑΝΣΟΥΡΑΙΟΣ

ΤΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΤΕ

Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν

*Τι τῆς φυλάτε ; φέρτε τῆς ἔτης φυλακαίς, νὰ δῆτε
Πόσοι γαμπροὶ γὰ μερικαίς ἀμίσως θά βρσθοῦντε,
Πόσοι γαμπροὺς χωρὶς προικιὰ νὰ εἶς ζητοῦν θά βρῆτε
Κὶ ἀπὸ τὸ ράφι πόσαις νηαῖς τῆ μοῖρὰ τους θά ἴδοιτε.*

Φυλακισμένοι.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ «ΡΑΜΠΑΓΑ»

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώστας τοῦ «**Ραμπαγᾶ**», ἅμα ζητοῦν φύλλον και δὲν εὐρίσκουν, ἢ τὸ εὐρίσκουν ὑπερτιμημένον, νά μᾶς εἰδοποιοῦν ἀμέσως περὶ τούτου, διότι πολλαχόθεν μανθάνομεν ὅτι ἡ ζήτησις εἶναι μεγάλη, και φύλλα πρὸς πώλησιν δὲν ὑπάρχουν, καθότι τινὲς τῶν ὑποπρακτόρων δὲν σπεύδουν νά εἰδοποιήσουν ἡμᾶς περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποστολῆς.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Ἐκτὸς τῶν Ῥωσικῶν ἐφημερίδων, και αἱ Ἀγγλικαί, βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶναι ἀπορασισμένος νά παραιτηθῆ ὑπὲρ τοῦ διαδόχου. Λέγεται ὅτι θά παραιτηθῆ τὴν προσεχῆ Δευτέραν 10ην Ὀκτωμβρίου.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ. Λέγεται ὅτι τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐορτῶν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ Βασιλέως, θ' ἀνακοινωθῆ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἢ παραχώρησις τῆς Κύπρου, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ περὶ Κρήτης, Μακεδονίας και Ἠπείρου, λέγονται πολλά, ἀλλ' οἱ αὐτικοὶ περὶ τούτου τηροῦσιν ἄκραν ἰχθυόσιν.

ΑΦΕΙΣ 19 ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ.—Ἐκ τῶν 30 πριγκήπων οἵτινες κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» θά ἔλθωσιν ἐνταῦθα χάριν τῶν ἐορτῶν τοῦ Βασιλέως, ἀρίχθησαν σήμερον 19, και κατέλυσαν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα τῆς «Ἀγγλίας» και τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Τὸ ἑσπέρας ἀναμένεται και ὁ Σαλαρ Γιοῦγκ.

Ο ΔΥΑΙΚΟΣ ΦΙΛΗΜΩΝ. Κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἀδελφῆς, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων Φιλῆμων, ὡς μᾶς εἰδοποίησε, θά σβύσῃ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν τὴν ἀνωθε τοῦ γραφείου μας ἐπιγραφὴν «**Ραμπαγᾶς**», και διὰ τῆς ἀστυνομίας και χωροφυλακῆς θά ἐκκενώσῃ τὸ γραφεῖον μας. Καλῆται ὁ ἀδελφός λαός, νά παρευρεθῆ εἰς τὸ θέαμα.

ΑΡΜΑΤΩΛΟΣ

Ἀπὸ μεθαύριον **Σάββατον** ἄρχεται ἡ ἐκδοσις τοῦ «**Αρματωλοῦ**» ἐφημερίδος σατυρικῆς. Μεταξὺ τῶν πολλῶν περιεχομένων, εἶναι και τὰ **θρῖα ἐπιφανῶν**. Θά ἔχη και τὰς εἰκόνας τοῦ ἀδελφοῦ Ρόκου Χοῖδα, και τοῦ Βασιλέως. Τὸ φύλλον τοῦ «**Αρματωλοῦ**» θά πωλῆται τὸ Σάββατον ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν, ἀντὶ λεπτῶν **δέκκ**.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΓΑΥΚΥΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΗΟΤΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΡΩΗΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἐν Ἀθήραις ὁδὸς Αἰδίου 111.

Τὸ πρὸ τριακονταετία πασίγνωστον τούτο ἐργοστάσιον καθίστα γνωστόν ὅτι ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης μηχανήματα ὅπως τελειοτάτου συστήματος δι' ὧν παράγεται Σοκολάτα ἀρίστης ποιότητος ἐφ' ἀμίλλοις τῆς τῶν Παρισίων.

Ἐπειδὴ τὸ εἶδος τούτο κατέστη πλέον κοινῆς χρήσεως ὅπως καταστήσῃ αὐτὸ προσιτὸν εἰς πάντας και εὐρόνη ἐπι μᾶλλον τὸν κύκλον τῶν πολυαριθμῶν πελατῶν του και καταναλωτῶν αὐτοῦ, ἀπεφάτισε νά ἐλαττώσῃ τὰς τιμὰς τοῦ ὑγειοτάτου και θρεπτικωτάτου τούτου προϊόντος.

Ἐπομένως ἀπὸ σήμερον τὴν Σοκολάταν πωλεῖ ὡς ἐξῆς :
Σοκολάταν Βανίλλιας ἡ ἑκά δραχ. 6,60 ἀντὶ δραχ. 7,20
» Ἰγισίας » » 5,00 ἀντὶ δραχ. 5,80.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἐμπορικῆς Λογιστικῆς και Καταστιχογραφίας Στρατιωτικῆς Λογιστικῆς και Οἰκονομίας

ΔΙΔΟΝΤΑΙ

παρὰ τοῦ κ. Ἀλφρέδου Μπότσα.

(Πληροφορίαι παρὰ τῆ Κεντρικῆ Πρακτορείῳ τῶν Ἐφημερίδων).

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΔΩΝ

Εὐαγγέλ. Δειμέζη και Συντροφία.

(πλατεία Καπνικαρέας)

Κατασκευάζονται γυναικεῖοι πλῆοι. Πωλοῦνται διάφορα ὑλικά, καστόρια, κορδέλες ἄνωθ κλπ. Μετριότης τιμῶν εἰς δλα.